

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 kwietnia 2012 r.

przedłużająca okres, o którym mowa w art. 114 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w odniesieniu do przepisów krajowych dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, notyfikowanych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2461)

(Jedynie tekst w języku szwedzkim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/230/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

(1) Dnia 17 października 2011 r. Królestwo Szwecji notyfikowało Komisji na podstawie art. 114 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zamiar wprowadzenia krajowych przepisów celem obniżenia dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach fosforowych do maksymalnego poziomu wynoszącego 46 gramów kadmu na tonę fosforu (co odpowiada 20 mg Cd/kg P₂O₅). Środki te stanowiłyby odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów⁽¹⁾; w ich wyniku obniżeniu uległby maksymalny poziom kadmu na tonę fosforu wynoszący 100 gram na tonę (co odpowiada 44 mg Cd/kg P₂O₅), na który Królestwu Szwecji przyznano już odstępstwo.

1. Artykuł 114 ust. 5 i 6 TFUE

(2) W art. 114 ust. 5 i 6 TFUE przewiduje się, co następuje:

„5. [...] jeżeli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, Państwo Członkowskie uzna za niezbędne wprowadzenie przepisów krajowych opartych na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem tego Państwa, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego, notyfikuje ono Komisji projektowane środki oraz powody ich wprowadzenia.

6. W terminie 6 miesięcy od chwili notyfikacji [...] Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem

arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między Państwami Członkowskimi i czy nie stanowią one przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

W przypadku braku decyzji Komisji w tym terminie przepisy krajowe określone w ust. [...] 5 są uważane za zatwierdzone.

W przypadku gdy jest to uzasadnione złożonością sprawy i nie ma niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego, Komisja może notyfikować danemu Państwu Członkowskiemu, że okres, o którym mowa w niniejszym ustępie, może być przedłużony na kolejny okres trwający do 6 miesięcy.”.

2. Prawodawstwo UE

(3) W dyrektywie Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do nawozów⁽²⁾ ustanowiono wymogi, których spełnienie przez nawozy jest konieczne, aby można je było wprowadzić do obrotu z oznaczeniem „nawóz WE”.

(4) W załączniku I do dyrektywy 76/116/EWG określono oznaczenie typu i odpowiednie wymogi dotyczące np. składu nawozu, które musiał spełniać nawóz, by kwalifikować się do oznaczenia „nawóz WE”. Zawarte w wykazie oznaczenia typu połączono w kategorii w zależności od zawartości podstawowych środków pokarmowych, tj. pierwiastków azotu, fosforu i potasu.

(5) Zgodnie z art. 7 dyrektywy 76/116/EWG⁽³⁾ państwa członkowskie nie mogły z powodu składu, identyfikacji, etykietowania lub opakowania zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu nawozów mających oznakowanie „nawóz WE”, które były zgodne z przepisami tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1976, s. 21, dyrektywa zastąpiona rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003.

⁽³⁾ Zastąpiony art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.

- (6) Decyzją Komisji 2002/399/WE z dnia 24 maja 2002 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach ⁽¹⁾, przyznano odstępstwo od przepisów dyrektywy 76/116/EWG i zatwierdzono przepisy Szwecji zakazujące wprowadzania do obrotu w Szwecji nawozów zawierających kadm w stężeniu przekraczającym 100 gramów na tonę fosforu. Odstępstwo to obowiązywało do dnia 31 grudnia 2005 r.
- (7) Dyrektywę 76/116/EWG zastąpiono rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003 w sprawie nawozów.
- (8) Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 stanowi, że odstępstwa od art. 7 dyrektywy 76/116/EWG, które zostały przyznane przez Komisję na podstawie byłego art. 95 ust. 6 Traktatu WE, rozumie się jako odstępstwa od art. 5 tego rozporządzenia i że obowiązują one nadal mimo wejścia w życie tego rozporządzenia.
- (9) W motywie 15 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 mowa jest o tym, że Komisja zajmie się kwestią niezamierzonej zawartości kadmu w nawozach mineralnych oraz, jeśli będzie to zasadne, przygotuje projekt rozporządzenia i przedstawi go Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie. Komisja przeprowadziła rozległe prace przygotowawcze, ale z powodu złożoności różnych czynników, które wymagają uwzględnienia, nie przyjęła jeszcze odpowiedniego wniosku.
- (10) Ponieważ odstępstwo przyznano Szwecji jedynie do dnia 31 grudnia 2005 r., zwróciła się ona w czerwcu 2005 r. w prośbę o przedłużenie istniejącego odstępstwa. Decyzją Komisji 2006/347/WE z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach ⁽²⁾ zezwolono władzom Szwecji na utrzymanie środków krajowych do czasu przyjęcia na poziomie UE zharmonizowanych środków dotyczących kadmu w nawozach.

3. Przepisy krajowe

- (11) „Rozporządzenie o produktach chemicznych (zakazy przeładunku, przywozu i wywozu)” (1998:944) ⁽³⁾ zawiera przepisy dotyczące między innymi najwyższej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, włącznie z nawozami posiadającymi oznaczenie WE. Paragraf 3 akapit 1 stanowi, że nawozy objęte taryfami celnymi 25.10, 28.09, 28.35, 31.03 i 31.05, zawierające kadm w stężeniu przekraczającym 100 gramów na tonę fosforu, nie mogą być oferowane do sprzedaży ani przekazywane.
- (12) W wyniku projektowanych środków krajowych notyfikowanych na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE dopuszczalna zawartość kadmu w nawozach fosforowych uległaby obniżeniu z obecnego maksymalnego poziomu wynoszącego 100 gram kadmu na tonę fosforu do poziomu wynoszącego 46 gram kadmu na tonę fosforu (46 mg Cd/kg P, co odpowiada 20 mg Cd/kg P₂O₅).

II. PROCEDURA

- (13) Pismem z dnia 17 maja 2011 r. Królestwo Szwecji zawiadomiło Komisję, że na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE wnosi o zezwolenie na wprowadzenie przepisów krajowych, w wyniku których dopuszczalna zawartość kadmu w nawozach fosforowych uległaby obniżeniu do maksymalnego poziomu wynoszącego 46 gramów na tonę fosforu. Przedmiotem wniosku złożonego przez władze Szwecji jest zatem obniżenie poziomu zawartości kadmu, który został dopuszczony odstępstwem ustanowionym decyzją 2006/347/WE.
- (14) Pismem z dnia 17 października 2011 r. władze Szwecji dostarczyły Komisji dodatkowe informacje, przekazując tekst obowiązujących przepisów krajowych odzwierciedlający zmiany wprowadzone rozporządzeniami 2008:255 i 2009:654 ⁽⁴⁾.
- (15) Pismem z dnia 14 listopada 2011 r. Komisja poinformowała władze Szwecji, że sześciomiesięczny okres badania zgodny z art. 114 ust. 6 rozpoczął się dnia 18 października 2011 r.
- (16) Pismem z dnia 17 października 2011 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o otrzymanym od Szwecji wniosku. Komisja opublikowała ponadto zawiadomienie dotyczące tego wniosku w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁵⁾, aby poinformować inne zainteresowane strony o środkach krajowych, które Królestwo Szwecji zamierza wprowadzić, oraz o powodach ich wprowadzenia. W reakcji na powyższe Łotwa poparła wniosek Szwecji. Komisja nie otrzymała żadnych innych uwag.

III. OCENA

1. Ocena dopuszczalności

- (17) Artykuł 114 ust. 5 TFUE dotyczy przypadków notyfikacji przepisów krajowych w odniesieniu do unijnego środka harmonizującego, w sytuacji gdy środki krajowe mają być wprowadzone po przyjęciu i wprowadzeniu w życie środków harmonizujących i gdy nowe środki byłyby niezgodne z unijnym środkiem harmonizującym. Przepisy krajowe notyfikowano w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003, które zostało przyjęte na podstawie dawnego art. 95 Traktatu WE i które zawiera przepisy dotyczące składu, identyfikacji, etykietowania i opakowania nawozów WE. Zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia państwa członkowskie nie mogą na podstawie któregośkolwiek z wyżej wymienionych powodów wprowadzać przeszkód dla swobodnego przepływu nawozów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2002, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 19.

⁽³⁾ Szwedzki Dziennik Ustaw (SFS Svensk Författningssamling) z dnia 14 lipca 1998 r.

⁽⁴⁾ Szwedzki Dziennik Ustaw (SFS Svensk Författningssamling) z dnia 4 czerwca 2009 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 309 z 21.10.2011, s. 8 i Dz.U. C 339 z 19.11.2011, s. 24.

- (18) Artykuł 114 ust. 5 TFUE zawiera ponadto wymóg, by notyfikacja planowanych środków krajowych oparta była na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem notyfikującego państwa członkowskiego, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego, oraz by takiej notyfikacji towarzyszył opis powodów wprowadzenia zamierzonych środków krajowych.
- (19) Na poparcie wniosku w sprawie obniżenia dopuszczalnego poziomu kadmu w nawozach fosforanowych władze Szwecji przedłożyły krajową ocenę ryzyka oraz szereg badań. Ocena ta uwzględnia ogólną unijną ocenę ryzyka związanego z kadmem i tlenkiem kadmu opracowaną w 2007 r. zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 ⁽¹⁾, opinię naukową Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności na temat kadmu w żywności ⁽²⁾, jak również stare i nowe dane dotyczące oceny ryzyka, jakie kadm w nawozach stanowi w Szwecji dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska. Szwedzka ocena ryzyka jest dostępna w internecie ⁽³⁾.
- (20) Zdaniem władz Szwecji nowa ocena ryzyka wskazuje na potrzebę zmniejszenia narażenia na kadm w celu długofalowej ochrony zdrowia ludności Szwecji. Stopień narażenia zależy od pobrania kadmu z żywnością, głównie z roślin, a zatem konieczne jest zmniejszenie ryzyka występowania wysokich poziomów kadmu w uprawach. Gleby orne w Szwecji są na ogół kwaśniejsze niż gleby w Europie Środkowej, co sprawia, że kadm jest łatwiej dostępny dla roślin.
- (21) Ponadto obniżenie dopuszczalnego poziomu krajowego wynoszącego 100 gramów kadmu na tonę fosforu do 46 gramów kadmu na tonę fosforu jest środkiem, którego celem jest zmniejszenie akumulacji kadmu w glebie oraz zagrożenia dla organizmów wodnych żyjących w wyjątkowo miękkiej wodzie, jaka występuje w Szwecji.
- (22) W związku z powyższym Komisja uznaje, że złożony przez Królestwo Szwecji wniosek o zatwierdzenie obniżenia zawartości kadmu w nawozach do maksymalnego poziomu 46 gramów kadmu na tonę fosforu jest dopuszczalny.
- (1) EU RAR, ECB 2007: sprawozdanie Unii Europejskiej w sprawie oceny ryzyka stwarzanego przez tlenek kadmu i kadm metaliczny, tom 72, Komisja Europejska, Wspólne Centrum Badawcze, Instytut Zdrowia i Ochrony Konsumentów.
- (2) EFSA, 2009: „Scientific Opinion of the Panel on contaminants in the Food Chain on a request from the European Commission on cadmium in food” (Wydana na wniosek Komisji Europejskiej opinia panelu naukowego ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym dotycząca kadmu w żywności). *Dziennik EFSA* (2009) 980, 1–139.
- (3) Dokument dostępny na stronie: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/chemicals/documents/specific-chemicals/fertilisers/cadmium/risk-assessment_en.htm
- ## 2. Odwołanie się do art. 114 ust. 6 akapit trzeci TFUE
- ### 2.1. Uzasadnienie z tytułu złożoności sprawy
- (23) Na poparcie swojego wniosku Szwecja dokonała nowej oceny ryzyka, którą zakończono w styczniu 2011 r. i w której porównuje się przewidywane stężenie niepowodujące zmian w organizmach reprezentatywnych dla różnych elementów środowiska ze stężeniami kadmu w środowisku w Szwecji. W swej notyfikacji Szwecja wskazała również na pewne badania udostępnione w ramach poprzednich wniosków przedłożonych Komisji zgodnie z art. 114 ust. 4 Traktatu oraz na unijną ocenę ryzyka związanego z kadmem i tlenkiem kadmu.
- (24) Przewidywane stężenie niepowodujące zmian w świeżej wodzie zależy od jej twardości. Jako że w Szwecji woda jest bardzo miękka, oczekuje się, że toksyczność w stosunku do organizmów wodnych występować będzie przy niższym stężeniu kadmu niż w innych częściach Europy. Z tego powodu władze Szwecji uznają za prawdopodobne, że organizmy wodne w wodach w Szwecji są ogólnie bardziej wrażliwe na dodatkowy kadm, niż ma to miejsce w przypadku wód Europy Środkowej i Południowej.
- (25) Wyniki programów monitorowania wód powierzchniowych w Szwecji przeprowadzonych w 2006 r. i w 2009 r. wykazują, że w przypadku około 1 % jezior i 7 % wód przybrzeżnych stężenie kadmu jest wyższe niż wartości przewidywanego stężenia niepowodującego zmian w środowisku. Z przeprowadzonego w 2008 r. przeglądu wynika, że środki w zakresie redukcji emisji doprowadziły w przypadku większości metali do obniżenia stężenia w organizmach wodnych; w przypadku kadmu sytuacja jest jednak mniej wyrazista. Zaobserwowana w ciągu ostatnich lat tendencja do zwiększania się wpływu na układ odpornościowy ryb (węgorzyca) wydaje się korelować ze zwiększonym stężeniem kadmu w rybach. W 2011 r. sporządzono kolejne sprawozdanie, którego celem było opisanie przyszłych tendencji dotyczących obecności kadmu w glebach ornych i uprawach, tak by ocenić jego stężenie za 100 lat; wyniki wykorzystano do modelowania najgorszego przypadku celem oceny ryzyka dla organizmów wodnych żyjących w wodach znajdujących się w pobliżu pól, co do których założono nawożenie przez następne 100 lat.
- (26) W swej ocenie władze Szwecji stwierdzają, że długoterminowo istnieje prawdopodobieństwo zwiększonego ryzyka dla organizmów wodnych żyjących w wyjątkowo miękkiej wodzie (poniżej twardości 5 mg CaCO₃/l). Jest to jednak prawdopodobne jedynie w małych strumieniach o niskim stopniu rozcieńczenia wody odpływowej z gleb rolnych. Władze Szwecji nie stwierdziły istnienia innych zagrożeń dla środowiska wynikających z wykorzystania kadmu w nawozach.
- (27) Ze względu na złożoność relacji między przedstawianiem się kadmu do gleby poprzez nawozy fosforanowe,

możliwą akumulacją i zagrożeniami dla środowiska, co widoczne było już w związku z oceną podobnych wniosków o odstępstwo złożonych przez Austrię, Finlandię i Republikę Czeską, jak również w związku z wcześniejszymi wnioskami złożonymi przez Szwecję, Komisja zwróciła się do Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska o wydanie opinii na temat ogólnej jakości przeprowadzonej przez Szwecję oceny ryzyka, jakichkolwiek istotnych braków, stosowności zbadanych scenariuszy oraz przyjętych założeń, jak również wiarygodności i trafności wniosków dotyczących stwierdzonego zagrożenia dla środowiska.

- (28) Komitet przyjął opinię w dniu 27 lutego 2012 r.⁽¹⁾. Stwierdził on, że przygotowane przez władze Szwecji sprawozdanie z oceny ryzyka jest dobrej jakości z naukowego punktu widzenia, że badane scenariusze są ogólnie stosowne i że można zaakceptować większość wykorzystanych w nich wartości parametrycznych. Komitet stwierdza jednak, że szereg twierdzeń lub założeń zawartych w sprawozdaniu nie znajduje wystarczającego oparcia w dowodach. Za przykład służyć tu mogą obserwacje zawarte w badaniach monitorowania ryb, które zakładają stosunek przyczynowo-skutkowy, którego nie udowodniono. Innym przykładem jest istotne (centralne w odniesieniu do oceny ryzyka) założenie polegające na przyjęciu współczynnika rozcieńczenia wynoszącego 1/2 przy obliczaniu stężenia kadmu w wodach powierzchniowych strumieni. Współczynnik ten nie jest poparty żadnymi dowodami naukowymi ani żadnym uzasadnieniem naukowym. Komitet zauważa ponadto, że w przypadku niektórych scenariuszy wykorzystano raczej warunki dla najgorszego przypadku. Przykładem tego jest wykorzystanie przy obliczeniu stosowania fosforanu na glebach rolnych współczynników stosowania właściwego dla 25 % gleb w Szwecji. Jako problematyczne jawią się obliczenia stężenia występującego na powierzchni wody w strumieniach po odpływie, a proponowane poziomy tego stężenia nie odpowiadają mierzonym stężeniom podanym w innych częściach sprawozdania. Przewidywane stężenia niepowodujące zmian w środowisku wykorzystane w szwedzkiej ocenie ryzyka odpowiadają stężeniom proponowanym w europejskim sprawozdaniu oceny ryzyka (EU RAR) dotyczącym kadmu i stąd komitet nie ma do nich zastrzeżeń. Przedstawione współczynniki charakterystyki ryzyka opierają się więc wyłącznie na ocenie narażenia, tj. na przewidywanych stężeniach kadmu w wodach powierzchniowych w Szwecji. Te zaś opierają się na – nieudokumentowanym – współczynniku rozcieńczenia w glebie lub w cieku. Komitet nie zgadza się też z założeniem, że adsorpcja kadmu nie występuje w glebie. Adsorpcja nie będzie występowała jedynie wtedy, gdy gleba jest już silnie zanieczyszczona, a adsorpcja netto nie występuje w stanie ustalonym, co nie ma miejsca w omawianej sytuacji w Szwecji. W sprawozdaniu szwedzkim zakłada się również, że adsorpcja kadmu w glebie nie występuje poniżej głębokości 30 cm, co nie jest zgodne ze stanem faktycznym. Na tej podstawie komitet nie popiera przedstawionych przez władze Szwecji wyników dotyczących strumieni, które są jedynym elementem środowiska, co do którego władze Szwecji stwierdziły istnienie ryzyka.

- (29) Niemniej jednak Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska wskazuje na wcześniejszą ocenę sporządzoną w 2002 r. przez Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska, w której oszacowano, że w przypadku większości gleb w Europie nie należy spodziewać się wzrostu stężenia kadmu w glebie przy dopuszczalnej zawartości wynoszącej 46 mg Cd/kg P. Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska potwierdza, że ocena taka zachowuje swoją aktualność także w odniesieniu do gleb rolnych w Szwecji i zauważa, że odstępstwo opierało się na klauzuli zawieszenia, a nie na ocenie ryzyka – w przeciwieństwie do uzasadnienia obecnego przypadku przez władze Szwecji.

- (30) Choć Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska stwierdza w swojej opinii z dnia 27 lutego 2012 r., że przygotowane przez władze Szwecji sprawozdanie z oceny ryzyka jest dobrej jakości z naukowego punktu widzenia i że zawiera ono nowe i istotne dane, to nadal istnieją wątpliwości w zakresie pewnych kluczowych założeń użytych we wnioskach władz Szwecji stwierdzających, że istnieje ryzyko dla organizmów wodnych w małych strumieniach w Szwecji. Władze Szwecji będą musiały przedstawić dalsze wyjaśnienia, by Komisja mogła zająć ostateczne stanowisko.

2.2. Brak niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi

- (31) Władze Szwecji wskazują w swoim uzasadnieniu na ryzyko dla narażonych grup ludności (cukrzyków, osób cierpiących na osteoporozę lub na niedobór żelaza). Ryzyko to powodowane jest długotrwałym narażeniem na kadm poprzez dietę. Z tego powodu decyzja o przedłużeniu oceny sytuacji w Szwecji na dodatkowy okres sześciu miesięcy nie jest związana z istnieniem niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego. Ten dodatkowy okres pozwoli, by Komisja, celem podjęcia ostatecznej decyzji, uwzględniła dalsze wyjaśnienia, które mają być przedłożone przez władze Szwecji.
- (32) Na powyższej podstawie Komisja uznaje warunki ustanowione w art. 114 ust. 6 akapit trzeci za spełnione; Komisja może zatem przedłużyć okres sześciu miesięcy, podczas którego musi zatwierdzić lub odrzucić przepisy krajowe notyfikowane przez Szwecję.

IV. WNIOSKI

- (33) Na podstawie powyższego można stwierdzić, że wniosek Królestwa Szwecji o wprowadzenie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 jest dopuszczalny.
- (34) Jednakże ze względu na złożoność sprawy i brak dowodów świadczących o istnieniu niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi związanego z przyjęciem niniejszej decyzji Komisja uznaje za uzasadnione przedłużenie okresu, o którym mowa w art. 114 ust. 6 akapit pierwszy TFUE, o kolejny okres upływający dnia 18 października 2012 r.,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_156.pdf

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na podstawie art. 114 ust. 6 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej okres na zatwierdzenie lub odrzucenie projektowanych przepisów krajowych dotyczących kadmu w nawozach, notyfikowanych przez Królestwo Szwecji dnia 17 października 2011 r. na podstawie art. 114 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przedłuża się do dnia 18 października 2012 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący
